Nec eciā tot homīes seculares schan
dalizent religiosisq̄ obloquāt̄ ꝑ oīa
mala ista vitent bona quoqz eis oppo
sita ꝓcurent ad laudē ⁊ glīam oīpo
tentꝭ dei q̄ ē sup oīa deus sublimꝭ ⁊
bn̄dictꝰ. Amen. R.

Explicit tractatulꝰ utilis a q̄dā
fr̄e ordinis ~~[illegible]~~ carthusien̄
edita. In quo docent religio
se ꝑsone ī recepcōībꝰ ꝑsonaꝝ
nouiciaꝝ queādmodū debeāt
se habē.

Dm

Quoniā ī plerisqz monasteriis sce
orū nō mendicanciū sub debita
clausura ⁊ regulari obsuancia ꝑ cultu
dīno ꝑagendo degenciū nec notabilꝭ
lucrari valenciū vix sufficiunt īmobilia
bō seu ꝓuentꝰ ꝓpetui monasterij ut de
cem ul̄ duodecim ꝑsone ꝓfesse possīt
ibidē absqz penuria sustentari ad q̄
monasteria sepe se ꝑmittunt apte et
ydonee ꝑsone seculares neqm̄ relinqre
⁊ ī monasterio castitatē seu ꝯtinenciā
custodire ⁊ deo ꝑuiē optinentes. Verbo

ꝑsonis eciā monasteriū illud ꝑ dīno of
ficio ⁊ aliis obsuanciis ordis explen
dis bn̄ egeret. Dex qz ī recepcōne hꝰdi
ꝑsonaꝝ q̄ absqz penuria monasterij
nō ꝑūt sustentari multi ⁊ diuisi sepe
abusꝰ fiūt q̄r ꝯsticiōnes aplicas
quaꝝ una ē bonifacij octaui q̄ incipit
ꝑiculoso de regularibꝰ lib° 6° ꝓhi
bens ne aliq̄ decetō ī sorores talium
monasterioꝝ recipiant ni quot pote
rūt de ipsoꝝ monasterioꝝ bonis seu
ꝓuentibꝰ absqz penuria sustentari.
Ed̄ si sciē actū fuit. talis recepcō est
nulla ⁊ irrita. Alia ē ꝯsticō ex̄ uagāis
urbani qūti q̄ incipit. ne ī uinea dis
trictus īhibens q̄uīqz ꝑsone recipie
tes a ꝑsonis volentibꝰ ī hꝰdi religio
nes ī eaꝝ recepcōne ā ātī ul̄ pꝰ re
cepcōnē aliquas pecunias ul̄ res q̄s
cūqz quocūqz nōīe nuncupent eciā
ad ꝯsuetus usū piū deputatas ul̄ de
putandas. dirēte ul̄ īdirēte petē ul̄
exigē quocūmō ꝑsumat. ꝑ eas ꝑsōs
cū oīmoda ꝓuitate oī pactiōe ces
sante recipiant sub pena excōica
tionis late snīe. quā tam dantes q̄
recipientes hꝰdi ipso facto īcurrūt. A q̄
snīa pē q̄ ī mortꝭ articulo absolui
nequeat absqz sedis aplice licencia
speciali. Cuiqz diuisi ī hac mā alii ⁊ alii
scribentes ex q̄bꝰ ꝑmissis ⁊ sic scriptis
simplices femīee ꝑsone ī hꝰmōi re
cepcōne ꝑsonaꝝ pūt errare ac ex hꝰdi
errorē mala ꝯsuetudinē seu corrup
tela sit sepius aptā ē inducere ꝑiculum
aīaꝝ ⁊ schandalū pluimoꝝ. Quare pie
desideat ut ī hac mā ꝑ doctos et

exptos viros zelū dei hn̄tes aliqua
ueā ꝛ plana doctrina desc̄bat ꝑ quā
ꝯsciencys recipienciū ꝛ recipiendaꝝ
ꝑsonaꝝ ꝛ aīaꝝ suaꝝ saluti nec nō et
augmēto diui cultꝫ licite poterit ꝓuidei.
Quō ſuctū ſꝯo ꝑ mgr̄m bnardū de
renda ꝛ examinata ꝛ ꝓbata ꝑ dcte docto
res ꝛ ꝓgea ꝑꝑt ētos aliē sencientes ꝑ
mgr̄m henricū de ꝑno restrictius pōit.
Ad pmo principalit̄ ī rcdibꝫ recipiē
ciū ꝛ recipiendaꝝ ꝑsonaꝝ diligent̄ in
tuendū ꝛ sep̄ ī memō recepcōis ꝑ
sonaꝝ ad monastiū habendū qd tam
recipiende qm̄ recipientes ꝑsone puē
ꝛ pincipalit̄ ꝑꝑt deū pemit ꝛ admittāt
ad ingressū religionis absꝫ hoc ꝙ aīmū
habeāt principalit̄ ad tpalia danda uł re
cipienda. Sꝫ si ꝑsona recipienda offe
rat monastio aliq̄ bō tpalia ꝛ ea in
tencōne dumtaxat ut ꝑ tpalia bō q̄ offert
spūalia valeat adquisi ꝛ recipientes
q̄ eā ī sceorē admittūt nō eēnt eā ad
missure nisi cōmoda tpalia ꝑcipent.
sū dubio tā illa q̄ offert q̄ iste q̄ recipi
unt apud deū districtū iudicē q̄ scruta
tor ē cordiū ꝛ ꝯgnitor secretoꝝ culpabiles
iudicant ꝓut scbit in c tua nos ī ꝛo
rūſ de symonia. ꝛo aduertendū qd ī
oī recepcōe ꝓdictaꝝ ꝑsonaꝝ ad mo
nastiū tuaus sep̄ eēt ut nlla mentio
tpaliū dandoꝝ ꝛ recipiendoꝝ fiet. ne
ꝓtextu tpaliū hmōi recepcō putet fū.
Et hoc oīo obsuandū ē qū recipit
ꝑsona q̄ pt de bonis monastii absꝫ
penuria sustentari iux̄ notata in c.
fi de symo. Et nōt ī sili fr̄ iohēs ī su
ma ꝯfess. ti. de symo. q. lv. ut fr̄ fuēt
autoritas saluatoris q̄ ait. Gratis acce
pistis ḡtis date. Istis sic ꝓsuppositis
sana ē doctrina ī mā ista ꝑmissi infra
scptis decē ꝯclusionibꝫ ꝛ vno corre
lario ꝯtinet. Que si diligent̄ iux̄ veꝝ
intellectū obsuent̄ ꝛ capiat̄ simpl̄r inf
ꝑtitos uł mala ocasio. q̄ fm augnī
eciā ī [deleted] ꝙlibꝫ ueā ꝛ sana doctrina
a maliuolis capi pt. ꝓpat̄ ꝙ oīo nota
cupiditatis ꝛ symoniace ꝑuitatis ex
cludet̄ ꝛ qd nichil fiet ī ꝑiculū aīaꝝ
q̄ scandalū pusilloꝝ seu bonoꝝ. Pa
ꝯclusio. Cuiuslibꝫ monastii sororꝫ bō
tpalia imobilia seu ꝓuentꝫ ꝑpetu
ī mīo ꝛ ponde valoris ꝑ visitatores
seu alios supiores illiꝫ monastii ad
hoc a ſꝑ uł ordinariis debita ꝑtate ab
ꝛ auctoritate hn̄tes deputatos texet̄
ꝛ estimet̄ ad vnā ctā sumā cōmunibꝫ
annis ab eis ꝓuenientē. Ex q̄ sūma
capiat̄ seu demat̄ vna quota rōna
bilis nc̄ria ꝛ sufficiēs ad expensas
annuatim ꝑ ꝯi nccitate ꝛ utilitate vi
delꝫ ꝑ reparacōne ꝛ ꝯsuacōe edificioꝝ
ꝛ tectū ipiꝫ monastii ꝑ sustenta
cōne ministroꝝ altaris ac familiaꝝ ac
recepcōne hospitū ꝯit supuenienciū.
Residuū uero ꝓporcōate sūme texet̄ ꝛ
estimet̄ ꝛ ordinet̄ ad ꝓbendas siue
sustentacōne tot ꝑsonaꝝ religiosaꝝ
ī cto nūo quot inde absꝫ penuria
pnt sustentari ī uictu vestitu ꝛ aliis
uite necessariis. ultra quē nūm nlla
ꝑsona recipiat̄ de bonis monastii
sustentanda. Que bona tpalia ꝓ
dicta si augeant̄ uł diminuāt̄ ꝓpor
cionabilit̄ augeat̄ uł demat̄ nūs ꝑ
sonaꝝ recipiendaꝝ. Inspectis semꝑ
diligent̄ qualitate ꝛ ꝯdicōne ꝑrie
ī qua ꝯsistit monastiū recipiens.
Vtī ī colonia ꝛ locis circuiacētibus.

remissiori

sufficiunt xx florenorum renenses superiores
vel qui pro sustentatione unius persone re
ligionis feminee ad victum illius. In aliis
vero locis in quibus victualia sunt in ~~rem~~
remissiori foro sufficiunt pauciores flo
reni ut puta duodecim paulo plus
vel minus secundum discretum iudicium taxancium
huiusmodi sustentationem attenta condicione
patrie in qua est monasterium recipiens situatum.
Ista taxatio probatur ex glossa dicti capituli pium
loco et capitulo i de insti et capitulo quam ut ait de
vita et ho. cle. simul xvi. q. i. Item quodquod
licet in quorumcumque monasterio hec taxatio et
estimatio non est sic legittime facta.
Persone monasterii non possunt bona conscientia
paupertate penuria vel inopia alle
gare tempore quo aliqua persona recipien
da tractatur. ar. c. Item de symonia.
In ... paupertatis pretextu volentes
huiusmodi vicium symonie palliare.
Consultum etiam et expediens foret
ut supradicti visitatores seu superiores
in quolibet monasteriorum predictorum statue
rent unum certum rationabilem et modera
tum numerum personarum includarum vel que
numerum non alia persona de certo ad inclusio
nem convenientem etiam essent seu aug
mentarent bona monasterii absque
tamen rationabili et evidenti legittima
causa et tunc cum legittima dispensatione
debita superiorum suorum. Nam propter nimiam
multitudinem personarum in multis monasteriis
sororum compelluntur ipse sorores et monasterii ~~...~~
officiales ad diversos questus temporalium
acquirendorum faciendos propter magis alta
et preciosa edificia quam conveniunt nec non
propter lauciora instrumenta et vestimenta
que olim pristinis temporibus in magnis congrega
cionibus devotarum personarum vitabantur.
Que edificia preciosa vestimenta et
instrumenta lauciora beatus bernardus multa
pluries reprehendit. Tercia conclusio quando
aliqua persona infra predictum numerum personarum
recipitur si aliquod temporale directe vel indirec
te vel pactum pro ingressu religionis seu receptione
petitur vel exigitur sive sit pactum. predicta
tene pecunie iocalia vel res alie quecumque
etiam ad ecclesiasticum vel alias ad pium
usum deputate vel deputande committitur
symonia ut est textus et dicta ex magistrate
ne in summa simul. ... q. ii. per totum c. Jacobus
de symo. et i. q. c. ex multis calcedo
nense et constitutiones circa finem ubi est textus
bonus ad ista deserviens. Quarta conclu
sio. Si aliquid a personis ingredientibus mo
nasterium pure et sponte ac plena liberali
tate omni pactione cessante ~~mona~~
monasterio datur vel offertur licitum est re
cipere ut etiam dicit constitutio. ne in summa
et est textus et ibi notatur per ... q. ii. in summa.
Quinta conclusio licet ad locum vacantem
infra prescriptum numerum possit dives persona
alias ydonea congrue recipi tunc tamen et
exemplare est ad illum pauperem perso (locum)
nam eque vel magis ydoneam recipere
q. ii. c. Item oportet ubi dicitur vidue que
suis vel parentum opibus possunt susten
tari non recipiantur ut etiam sufficiat
hiis que vere vidue sunt. Verumtamen si dives fuit
persona et omnia sua propter deum reliquerit
voluit eius recipi potius ut eadem q.
c. verum est. Sexta conclusio si in dicto
loco sic vacante persona recepta suas
facultates sponte et liberaliter contulerit
monasterio unde ipsa persona recepta possit ibi
dem continuatim sustentari quam de bonis

monasterij sustentetur. sed alia persona
pauper ydonea poterit in illum locum
eius vacantem gratis recipi sicut supra dictum est. Si
quis propter ibi aut ne sumptum censum cotidia
nis expensis imminuatur. Sexta con
clusio. Licitum est personam ydoneam ul-
timum perturatum in principio prime conclusi
onis receptam dummodo gratis exhibimus
spiritualibus illa persona tantum secum detu
lerit absque aliqua petitione exactione
vel pacto unde possit sustentari in mo
nasterio cuius monasterij opes non suffi
ciunt ad sustentationem illius ad eius victum.
Hec conclusio patet quia tot persone possunt
ad monasterium recipi quot sine penu
ria ibi sustentari possunt. Iuxta notata
in dicto c. de iure. Presertim cum per hoc
cultus divinus augmentetur, salus animarum
queratur maxime in feminis que vix casti
tatem in seculo conservare possunt. Nec obstat
huic conclusioni dictum c. periculoso.
quia ibi non sunt certi numeri personarum ad-
deputati. Et in isto casu vel mona
sterium tantam facultatem per predictam por
tionem bonorum oblationem unde ipsa persona
possit sustentari. Septima conclusio.
Cum aliqua persona abilis et ydonea
petit se recipi ad monasterium in quo
suprascripta curatio bonorum ut in prima
conclusione describitur est facta et monasteri
um est indigens ita quod talis persona non posset
de bonis monasterij absque penuria
sua sustentari. In pacto talis modus
qui sequitur in receptione est observandus
primo. Primo ad talem petitionem recep
tionis faciendam et audiendam non con
veniant sole feminee persone monasterij

que quandoque in hac materia simplices sunt sed
advocentur eorum superiores vel non confessores
zelum dei habentes qui audiant et videant
quod clare et sine macula procedatur in tali re
ceptione. Si tunc coram illis personis proponi
tur persona aliqua petit se simpliciter et
pure propter deum et salutem anime sue recipi
respondeatur ei simpliciter. Nos propter deum
libenter et gratis te offerimus nostra spiritualia
sed non valemus te propter certa impedi
menta recipere eo quod non possumus
de bonis monasterij providere de victu
et vestitu et aliis necessariis vite. Unde
nobis prohibitum est in iure et a superioribus
nostris ne ulteriorem personam in monasterium
recipiamus. Et huius impedimentis sublatis pe
ita quod essent proventus monasterij vel quod
non habet qui proventus sufficerent pro susten
tatione ulterioris persone ad victum eius
gentem essemus parate cum te et tuam recep
tionem quod secundum deum et conscientiam esset age
re. Et sic omni pactione et exactione et con
ventione semper cessantibus cum omnimoda
puritate secundum deum et statuta ordinis nostri
in sororem recipere ac te in victu et vesti
tu sicut alias nostras sorores sincera
caritate pertractare. Nec ipsa dicimus quod
velimus te inducere ut tu provideas
monasterio de ulterioribus proventibus
sed solum causam prohibitionis nobis facte et
nostram penuriam tibi intimamus ymo po
cius te suademus ut queras aliud mo
nasterium quod de suis proventibus te posset
absque penuria sustentare. Et ultra ni
chil de temporalibus dandis vel recipien
dis tractetur. Si tunc illa persona que se pe
tit recipi dicat quoniam sufficit pro tali
ulteriori sustentatione unius persone

Rñdeat sñ inductione pacto exactiōe
uel cautione. Supplicees in̄ taxarūt
p vna psona sustentanda annuatim xx
uel xv florenos iux̄ cōdicōne p̄uie pro
uentuū ad uictū illi9 psoe. Si tūc re
cipienda hijs auditis dicat. Ego uolo uos
sponte de tali taxa ne onerosa sim
monastiō efficiciat. Et tūc illa p
sona a parētes ei9 uel quicūq alius
sñ aliq inductione alia sponte tñ
offerat realit' quātū illa taxa susten
tacōnis ē uel sponte offerat legittimā
cautionē p illa taxa annuatim soluē
da monastiō. Et sic pdicta īpedimenta
receptōnis tollat tal' real' allacō uel
legittima cautio pdcē sustentacōis
pt licite a monastiō recipi. Et qz dicit a
illa allacō realis uel legittima cautio
pdcē sustentacōis sic sponte nō fit
monastiō tlis psona petēs se recipē.
nō ē recipienda. Et tal' receptō eēt
irrita et nulla. eo qz tlis psona nō pos
set ī mōstiō ī uictu et vestitu et alijs
ncclīijs uite sustentari. Vt voluit cōsti
tutō bonifacij octaui. Nec tlis allacō
uel cautō sustentacōis dz peti uel exigi
nc ad tlem fiendā recipienda. Ideo
ne videant' tpalia peti p spūalibz
qd phibuit cōstitutō urbani quīti. Idem
si sponte et libealit' sñ pacto et īducti
one tlis recipienda pdictā allatōnē
uel cautionē sustentacōis offerat. Tūc
tūc tlis psō licite pt recipi. Et p isto
bñ fiūt c. Cūa nos ī pō rūso de sy
mo. ubi di'. Si p̄uie ac sñ pacto et cō
dicōne qualibz offerat qs eccīe bona
tpalia rogans humilit' ut ī canonicū
admittat' et ut bō sua sibi liceat

ptinē p pbenda et dei eīgdē eccīe p̄uie
cōsenciat h9di receptō sñ potit' sine
scrupulo symonie. Et p istā cōclusione
faciūt glos ī dicto c. Cū in et c nō satis
de symo glō. j. q. ij ī sūma et c. Sicut
ppt. Raymūd9 ī ti de symo. S xvij.
pone qz aliqs cū glō sua. Et thōs
ī scripto sup em smay dist. xx q ij
ar ij ī rñsione ad vn argumentū. Et
idem ii ae q c de symoīa articulo
3o ī rñsione ad em argutū. Et
Iohēs ī sūma cōfessor lib. 1o ti. j.
q 64. Idem eciā allegat ulrici ad
ppositū. Hic eciā tenet īnocencius
archidiaci hostieñ et hinricus boich
ī dicto c. Cū in ut ibi r̄fert boich
Idem astaxenus ti de symoīa ar. 2o
q. Quid si monastiū ubi dt qz cō
silendū ingredientibz qz ī hō fundacō
ītencōne suā ut pncipalit' daret
ppt deū et ne domū eēnt onero
si 16 q. 1. de laps. Et idem ar...
archi. j. q. 1. ī sūma ī glosa sup hō
vbo ditissimo. Cū in oēs doctores
et diūsi alij dicūt qz spūalibz gētis
oblatis ī monastiō qd eget pt mo
nastiū recipe tpalia ex qbz psō
possit sustentari licz ille glose pdcē
et alij doctores allegati lacioribz ubi
et tminis utunt' q iuba ij r̄stringunt'
ut oīs occasio scandali et erroris de
uitet'. Nec eciā h' fit taxacō aliqua
dandoz p r̄cipienda q eēt vendicō
ut dt de symo c dilectus ij ff solum
taxacō bonoz q sufficiat p sustenta
cōne vni9 psone q ē licita. Alias nō
posset sciri an q posset de bonis

monaſtrij ſuſtentari ul' nō quã
taxã admittit. c. periculo ſupˀ allegatū
ĩ quo eciã nulla noua ſtã ē phibitō
recipiendarũ q̃ de bonis monaſtij ſn̄
penuria poſſet ſuſtentari. Licz illuc
in c. de iuſti ē phibitũ licz nō ita claē
ſed pncipal' intencō fuit illiꝰ c. periculo
de iclusione monialium. Neq̃ pt' hic
pſumi aliq̃ ſymonia q̃ nichil hic petit
ul' exigit tp̃ale p ſpūali ul' p ſpūali
anexo q̃a iſta ſuſtentacōnis
taxa nō ē de bonis monaſtij ſz de
nouo offertur ꝛ ſponte qđ admittit
dicta extrauagans q̃ eciã nullũ caſū
nouũ ſymoniacū inducat ſz maiores
penas adicit ut patz ex tenore
eiuſdē. Ubi pꝰ narracōne dr̄. Nos
huic peſtifero morbo cupientes con
grua adhibē medelã ꝛ aliis penis
gᵗ talia pſumentes iflictis a iure
ĩ ſuo robore duraturis penã adicē
grauiorē. Item ſequ' tenere pncipiū
auctoritate aplica contᵃ ſimoniã
iure ōnio phibitũ. Iam diſtrictius
ĩhibemꝰ. Illud tn̄ videtur poſſe fieri
ſi pꝰ aliquã receptã pſonã ſn̄ ſup
dicta oblacōne ſuſtentacōnis ſponte
ſtã. monaſtiũ fuit reptū egens
ita q̃ illã pſonã nō poſſet ſuſten
tare de bonis monaſtij ꝛ ĩa pſō re
cepta adhuc habet ĩ bonis vn̄ poſſet
ſuſtentari ul' pentes eiꝰ mortui eēnt
ꝛ recepte cōpeteret hēditas tūc poſſ
monaſtiũ agē gᵗ ipſam receptã
ul' gᵗ pentes eiꝰ vl' ſi pentes eiꝰ mor
tui eēnt p pte hēditatis recepte

contingentis ad alimentacōis ſuſten
tacōne pdicta ut hetur in aucᵗ de ſctis
epis nullo ſol. ix. Dic pt' ĩtelli
gi qđ nō obſtat in c. tua nos de ſy
mo. Et iſta practica ē inſiſtendũ ꝛ in
pdcã recepcōne ut amplius aduertendū
an aliq̃ latius ul' ſtrictius ĩ hac mã
ſeruant ut ōis diſſencō ſerbencium ĩ
iſta mã tollatur. Illud eciã ē obſuā
dū q̃ ſi talis pſona ſic ſpō
te offerens taxã ſuſtentacōis ſeu
legitimã caucōne offerens ꝛ re
cepta ut pſcribitur an ſuã pfeſſione
de mōſtio exierit ꝛ nō fuit ibi pfeſ
ſa tūc monaſtiũ reſtituat illi pſone
exeunti huiuſdi taxã ſeu caucōnē
eo ſolo retento qđ ad eiꝰ exitũ a
pud ipſm monaſtiũ ipſa pſona cō
ſumpſerit ne monaſtiũ videatur velle
locupletari cū aliena iactura
Decima cōcluſio. Si a tali pſona ſic
vl' ĩmim recipienda aliqđ tp̃ale
vl' ſupˀdictū taxã neceſſaria p eiꝰ
ſuſtentacōne ſponte oblatũ petit
ſeu exigitur ſiue ſit paſta prandia
ul' cene aut pecunie ul' quecūq̃ alie
res committitur ſymonia ut hetur ĩ dcā
extrauagante. Et ĩ vinea ꝛ ĩ dicto c.
Dum de ſymo.
Nona cōcluſio. Dum pſona ydo
nea infra ĩmim gnis ul' vl' ĩmim
cū pdicta talis taxa ſuſtentacōis
ſponte recipitur. Tali pſone concedi
debet ut de tp̃alibꝰ ſuis bonis ſupˀ
pdictũ taxã ſponte oblatã ĩ ſuo
caſu poſſit libē diſponē q̃bꝰ ꝛ ubi
voluit uſq̃ ad ſuã pfeſſionē excluſ
p ut pbatur ĩ c. Conſulta de regu no. bn̄

fūt aūt īgssi Cōtrā epīs 7 clēicos ex
1 q 1 in lrā īgdientibꝫ et c. si q̄ mulier
q̄ suptū ē ex autentica de sc̄is epīs
et cl̄ic̄ col ix cū ibidē notatis. Licꝫ ꝯsul
tū sit psona diuiti q̄ gr̄is recipit. ut
potꝫ monastiō tm̄ de suis bonis vn̄
sustentari valeat relinqt q̄ de bonis
mōstij seu elemosinis gr̄e viuat ut
expsse pbat̄ 1. q. 11 Si qs ꝑr̄ ubi dī.
Non ē utm̄ dicē q̄le pccm̄ sit ill' q̄ cibos
paupm̄ suscipiūt q̄ etiāꝫ quā iūnāe
de ꝑpijs facultatibꝫ debuerāt. suis
expensis insup ꝯuāe. Relig ē enī de
ꝑpijs facultatibꝫ velle viuē qm̄ pccā
ꝑli comedē q̄ pastē.

Decima 7 ultima ꝯclusio. Quicūqꝫ
aliq̄ psona ad monastiū recipit̄ ea in
tencōne pn̄cipalit̄ ut recipientes bō
cuiuscūqꝫ gr̄is ul' sp̄ci illa sūt ꝯseqn̄e
ul' sponte oblata ꝯmittit̄ symōia.
Nā sola uolūtas reddit symoiacū
mentale. q̄ etiā om̄io uitanda ē pn̄
pue qn̄ sequit̄ opꝫ ul' effc̄us p re
tpali put nōe in c. sua nos ī glō
de symo. fūt q 1 ī sūma et ibi etiā
nōe. Et eadē q c. Qūicūqꝫ studet fūm

Sequit̄ correlariū.

Psone religiose sū sp̄uales ī sua
fundacōne ꝯstitute ad breues horas
orōnes 7 longiores labores manuales
sufficientes p sua sustentacōne q̄ ī
ꝯcomiū laudis sue salutis uite pro
ferūt hoc ꝑpheticū. laboēs manuū
tuaꝝ manducabis. btūs es 7 bn̄ t' eit.
Nō dn̄t petē ul' exigē a psonis re
cipiendis tpalia p sua sustentacōne
q̄ hēt ex laboribꝫ extendis. et ita

tpalia exigēnē p sp̄ualibꝫ ꝯtis dādis
qd̄ ē symoiacū. p quo fūt 1 q 1 c in
ꝑs pn̄cipiū et c. Si qs datur. ibi naꝫ
q̄ sub religionis obtentu deo famu
lāi voluīt. Si qd̄ accipit meitū pdit
7 beneficiis accepto ~~~~ frustrat̄.

hoc ē fructꝫ bn̄ficiorꝫ recipē eadē

Incipit tractatus de piculis q̄
cōtingūt circa sacramentū euka
ristie et de remedijs eorꝫ ex
dictis sancti thome de aquino.

Primū piculū ē. Qn̄ si sacdos
morte ul' ꝯu ī infirmitate pvenit
pet̄ anqm̄ missā finiat. Tūc dcm̄ qd̄
aut ꝯtingit an̄ corpis ꝯsecrōne corpis
7 sanguis ā ps ꝯsecrōne utriusqꝫ ul' unius
illoꝝ. Si an̄ ꝯsecrōne nō opoꝫ qd̄
missa p aliū suppleat̄ qꝛ adhuc de
essencialibꝫ nichil actū ē. Si aūt ps ꝯ
secracōne utriusqꝫ ul' altiꝫ accideit tūc
dꝫ aliꝫ sacdos supplē 7 icipe ubi alē
dimisit. Ita hēt̄ ī decr̄l vij q 1 c. pon
tifices. Ner dꝫ sn̄ unqm̄ sine nisi ex
patenti necitate ul' ꝯuediē pr̄m sacdotū

Scdm̄ piculū ē. Si sacdos recolit
se aliqd̄ circa mediā noctē ꝯmedisse ul'
excoitatū fuisse. Ad qd̄ dcm̄ qꝛ si sac
dos nō pressit ad ꝯsecrōnē tunc et
meliꝫ eēt missā dimittē om̄io n̄ de